

čas so jim začela italijanska vina kupčijo motiti. — Iz Kalifornije v Ameriki so pripeljali v Evropo posebno na Angleško veliko zrnja; vsled tega je cena povsod nekoliko padla, zlasti pri pšenici in rži, ječmen in kuruza pa dobivljata povsod boljše ceno, zlasti na Dunaju. — Druga kupčija n. pr. z klavno živino, z lesom, volno itd. večidel stoji, ali se le slabo giblje. — Setva se kažejo po vsej Avstriji lepa in tudi trs je zimo večidel srečno prešal. Upanje imamo na dobro letino. Bog nam jo daj!

Svilorejsko društvo štajersko (Seidenbauverein), ki je mnogo let imelo svoj sedež v Grottenhofu pri Gradcu, se je razdružilo. Štajerske žide ali svile menda ne bomo nikoli imeli; naši kraji pa tudi naši ljudje niso za svilorejstvo.

Sejmovi. 31. marca na Svetih gorah, v Slov. Gradcu; 3. aprila v Dramljah, v Muti, na Črni gori; 4. aprila pri Mariji snežni; 5. aprila pri Novi cerkvi; 7. aprila v Dobjem.

Dopisi.

Iz Ptuja. (Poslano.) Na dopis „iz ptujske okolice“ v štev. 12. t. l. dovoljuje si podpisana predstojnica opomniti, da ni ona v nikaki zvezi z omenjenim dopisom. Sploh pa si ne more raztolmačiti, s kakim pravom brezimenski dopisnik nekaj kritikuje, česar gotovo ni mogel sam slišati in videti. Ni torej čuda, da je napisal dokaj neresničnosti. Ker v prvo ni res, da bi se bil odlikoval g. nadzornik v mojej šoli s čudno neotesanostjo, da bi se bil kar drl in strašansko vpil. V drugo ni res, da bi bil g. nadzornik od $\frac{3}{4}$ 8 v jutru do $\frac{1}{2}$ 1 ure popoldne, in pa od dveh do petih na večer pri učenkah v šoli. Tudi ni res, da bi bil od konca do kraja vse grajal; kar je bilo dobrega, je priznal, a kar je bilo slabega, (kar se po mojem mnenju pri vsaki šoli najde) je čisto objektivno grajal, za kar sem mu pa iz srca hvaležna, da zamorem odstraniti take napake. Ne vem torej, kaj meni g. dopisnik s tem, da naj g. nadzornik ne muči nedolžnih ljudi; a prosila bi pa jaz, da naj gospod dopisnik ne spravlja s svojimi lažnjivimi (?? Ured.) dopisi nedolžnih ljudi v zadrego in jih naj ne muči on.

Terezija Gassner,

predstojnica privatne deklške šole.

Dostavek uredništva: naš g. dopisnik je toliko zanesljiv bil vselej v svojih poročilih, da o resničnosti tega, kar je v 12. št. objaviti dal, celo nič dvomili nismo!

Iz Ljutomera. Zadnja številka spoštovanega „Slov. Gosp.“ piše v dopisu od nas nekaj o tukajšnjih učiteljih in šoli, iz česar bi utegnil kdo sklepati, da je tukajšnje učiteljstvo v vednem prepiru, da mladino slabo podučuje in slabo vzreja, zlasti da se v krščanskem nauku in v sadjereji

nič ne uči. Vse to je jako, jako pretirano. V krščanskem nauku uče gg. duhovniki, kolikor jim le čas pripušča; prav pogostoma so pa zadržani, da ne utegnejo priti v šolo. V sadjereji se otroci vsako leto podučujejo, za kar pa nima nihče nič stroškov. V šolskem vrtu je več tisoč drevesc, a ne samo stotin. Da pa vendar šolski vrt ne more toliko haska dajati, kolikor bi bilo želeti, temu je vzrok to, da ni dovolj ograjen, da morejo torej zajci lahko vanj zahajati, in to, da skoro leto in dan po njem voda stoji. Toliko v pojasnenje! Šolsko vodstvo.

Od Velike Nedelje. (Smrt nam je vrlega narodnjaka) pobrala; 19. marca je tukaj umrl g. Rajmund Goričan, sin usnjarskega mojstra g. Ferd. Goričana, in izučen kupčijsk akademikar, še le 21 let star. Pogreb je bil lep in dostojen, in kar nas je posebno razveselilo, bil je pogrebni govor, kojega so rajnemu spregovorili tukajšnji kaplan č. g. Kelemina. Rajni je bil res zgled pokorščine in hvaležnosti do starišev pa tudi zgled krščanske potrpežljivosti v dolgotrajni bolezni. Bivši njegovi součenci v Mariboru so mu k pogrebu poslali lep venec z narodnim trakom in primernim napisom. Ker je bil rajni odločen narodnjak, izgubili smo veliko v nadpolnem, izobraženem mladenču. Bodi mu zemljica lahka; naj počiva v miru!

Od Polensaka pri Ptuj. Pri nas nekateri niso zadovoljni z izidom nove srenjske volitve, ker jim novi župan ne ugaja. Ali ljudje so si sami krivi. Zakaj pa so se kakor kake strašljive babe po svojih kočah poskrili namesto, da bi bili možko voliti šli? Sedaj je prepozno vse godrnjanje in klepetanje, katero vselej začnejo, kedar slišijo, da hoče novi župan vse klance popraviti na srenjske stroške, da se bo torej vse moralo platiti v suhih denarjih, kar so posestniki poprej z raboto opravili. Poprej smo imeli po 77 kr. srenjske naklade na eden goldinar dače, sedaj pa sami Bog vedi, za koliko bodo naklade poskočile. Zato se tedaj mudni, vnožljivi in strahopetni volilci naj kesajo cela 3 leta in potem drugače volijo. T. Č.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Najstarejši štajerski deželni poslanec dr. Wanisch je v Brucku umrl. Rajni ni bil poseben prijatelj Slovencev. — Gradčani se delavcev, ki nimajo zaslužka in stradajo, tako bojijo, da so ministrom prošnjo poslali, naj začnejo na državne stroške staviti palače za vseučilišče, tehniko, za sodnijo itd. To je nov dokaz razstoče sile in nadloge. — V Ljubljani so pri srenjskih volitvah v 3. razredu sijajno zmagali Slovenci; dr. Ahačič je dobil 160 glasov, g. Regali pa 159; nemčurji so samo vjeli po 89 in 90 glasov. Jezijo se silno. — V Lincu so se nemški konservativci navolili velikih bremen, kojih jim je liberalni zastop zadnja leta naložil. Sklenoli so

jarem ostre in so res pri srenjski volitvi zmagali. — Tirolci so pri novi deželni volitvi pokazali, da dajejo prav tistim poslancem, ki so verske, šolske in deželne pravice slavne dežele Tirolske branili proti liberalcem in centralistom; pri volitvah so izvolili prejšnje poslance; zmaga je bila sijajna; prijatelji ustavoverskih dunajskih ministrov so propali; novi zbor se snide 9. aprila tako, kakor česki, vsi drugi, tedaj tudi štajerski, koroški in kranjski začnejo 5. aprila zborovati — razun gališkega, ki ni sklican. Zakaj? To se ne vé. Morebiti zavolj sosedne Rusije, ki pojde vsak trenutek v boj zoper Turka. — Magjari tlačijo vse druge narode na Ogorskem, ne samo slavjanske, ampak tudi Nemce in zlasti Rumune, kojih je veliko milijonov. Vsled tega postajajo Rumuni čedalje bolj srditi na Magjare; v Banatu je prišlo že do krvavih pretepov in v Mühlbahu na Erdeljskem sta bila ubita dva magjarska vojaka. Tudi hrvatske pandure ali žandarje hočejo pomagjariti; vsi dobijo sedaj magjarsko obleko. Magjarski minister Szell sme 75 milijonov na posodo vzeti in obresti v zlatu izplačevati. Z novim posojilom hoče $\frac{1}{2}$ posojila v l. 1873. najetega izplačati. — Svitli cesar imajo sedaj 3 imenitne goste; braziljanskega cesarja iz Amerike, ki z svojo ženo vred po svetu potuje in pa ruskega generala Ignatijeva. — Naši vojaki so pripravljeni vsak trenutek pod orožje pozvani biti. Zoper koga, ali zoper Rusa ali zoper Turka, tega pa še sedaj nihče ne vé. Vojaki 10. bataljona strelcev, ki so v Kopru v Istriji nastanjeni, so dobili hudo egiptovsko bolezen na očesih; 58 zbolelih so morali spraviti v bolnišnico v Trst.

Vnanje države. Ruski poslanik Ignatijev je obiskal angleške ministre v Londonu, pa je dosegel ravno to, česar se turkoljubi najbolj bojijo. On je zahteval, naj Angleži z drugimi vladami vred pritisnejo na Turka, da bo ta mir sklenil z Črnogorci, roparske trupe razpustil in kristijanom privoščil za človeka spodobno življenje; kajti Rusi ne morejo več časa 600.000 vojakov zastoj imeti na nogah. Ali Angleži so ruski nasvet zavrgli in ošabno rekli, naj Rusi svoje vojake razpustijo domu, skrb za kristijane pa sultanu izročijo. Ignatijev je potem naglo zapustil Angleško in se odpeljal čez Pariz na Dunaj, kder je bil včeraj od našega cesarja sprejet. Ako začnejo Rusi boj, bodo vse nepotrebno prelile krvi Angleži krivi, ker Turka branijo. — Prusko-nemški cesar je obhajal svoj 80. rojstni dan; vsi cesarji in kralji so mu čestitali po poslancih in po telegrafu. Naš cesar so v ta namen poslali svojega brata nadvojvoda Karl-Ludvika. — V mestu Orthez-u na Francoskem je bil misijon in ljudi so z dovoljenjem mestnega zastopa hotli postaviti misijonski križ. Toda minister Simon, rodom jud, je to prepovedal; tako drzni že so judi na Francoskem. Sv. Oče Pij IX. so na nogah zboleli, da jih te ne nesejo več. — General Novoselov, ki je lani Srbom pomagal Turke pobijati, je na dobljenih ranah

umrl v Petrogradu. — Paganski Kitajci so mohamedanske Kažgarje, nemirne sosede Rusov, natepli, kar je slednjim zelo prav.

Turške homatije. V Libanu je nek maroniški menih prerokoval umoritev sultana Aziza in tega nasledniku napovedal 2 mesece in 29 dni za vladarenje; vse se je zgodilo tako; sedanjemu sultanu odmerja samo 5 mesecev in 19 dni, kateri bodo kmalu pretekli in res v Carigradu strašno vre, ker hočejo krepkega moža, ki bi jih vodil v boj zoper Ruse. Ta boj je sedaj skoro toliko, kakor gotov. Turki se močno pripravljajo; od Angležev so prejeli 700.000 novih pušek, vse sultanove stražne regimente odpošiljajo v Bolgarijo: v Bosniji snujejo črno vojsko; orožajo vse moške od 15—70 leta in se bližajo Savi; blizu Livua so oropali kristijansko vas, ubili 16 mož in 4 ženske oskrnili, da so umrle. — Črnogorski knez je sklenil začeti boj 13. aprila in bo prevzel vodstvo vseh vstašev v Hercegovini in v Bosniji, pomagalo mu bo 30.000 Miriditov. Rusov je kakor listja in trave ob turško-rumunski meji; samo kanonov je ondi 926, potem 14600 vozov, 70 hlaponov in 860 vagonov za prevažanje skoz Rumunijo. Vse pobrežje črnomoško je z kanoni zavarovano, kar je stalo 76 milijonov rubljev ali 114 milj. goldinarjev. Ves ruski narod, 80 milijonov duš, je razdražen! Dolgo tako ostati ne more!

Za poduk in kratek čas.

Koliko je „Bog lonaj“ alj Bog plati vreden?

Bil je mil grajšček, ki je obilo daroval vsakemu, kdor mu je „Bog lonaj“ za-nj dal. Ko neki dan oslabljenemu vojaku lep dar skozi okno vrže, zakliče ta: „Bog lonaj stokrat!“ Grajšček hitro dolj teče, ga objame rekoč: Toliko Boglonajev mi še ni nobeden dal, zato mi ne greš od tod, ampak ostaneš pri meni do konca svojega življenja, da ti ne bo treba daleč beračiti. Res sta se kmalu sprijaznila in se tako za ljubo imela, da drugi brez drugega nista mogla biti. Ko mora pa grajšček po svojih poslih za več časa od doma, tedaj svojemu sinu vojščaka še posebno pred odhodom na srce položi. Ali sin kmalu pozabi očetove besede, in ker mu tudi nja tovariši svetujejo, da naj starca še kdo drug tako dolgo zapstojn ima, kakor je v tem gradu zapstojn bival, ga poslovi in odpravi.

Ali kedar domu prišedši oče zvé, kaj se je zgodilo, reče srdit sinu: Poglej sto Boglonajev mi je dal in ti si ga po svetu pognal; zato ti nisi več moj sin, in tudi mojega posestva ne boš za menoj imel, ako ne zveš, koliko je en Bog lonaj vreden. Sin smehljaje odgovori: kaj pa ta malenkost, še danes vam bom povedal. Gre k svojim tovarišem in pové, kaj mu je oče rekel, ter jih prosi, da mu povejo, koliko je en Bog lonaj vreden; ali ti tuhtajo in tuhtajo, pa pri vsem prizadevanju jim nobena prava v glavo ne pride.